

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 154/14
V Luxemburgu 20. novembra 2014

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-507/13
Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada

Právna úprava EÚ obmedzujúca pomer bonusov zamestnancov bánk k ich základnej mzde je podľa generálneho advokáta Jääskinena platná

Stanovenie pevného pomeru medzi bonusmi a základnou mzdou neobmedzuje celkovú výšku odmeny

V nadväznosti na celosvetovú finančnú krízu v roku 2008 prijala EÚ širokú škálu opatrení v záujme posilnenia regulácie a stability svojich finančných inštitúcií. Počas rokovaní v súvislosti s prijímaním týchto opatrení bola za jednu z hlavných príčin krízy označovaná štruktúra systémov odmeňovania v týchto inštitúciách. Vypĺacanie často vysokých bonusov v porovnaní so mzdou motivovalo zamestnancov k podstupovaniu nadmerných rizík, aby sa týmto spôsobom podieľali na krátkodobých ziskoch bánk, nie však na nákladoch ich prípadného neúspechu, ktoré v najzávažnejších prípadoch znášali daňoví poplatníci. Legislatívny „balík o kapitálových požiadavkách“, ktorý v roku 2013 prijali Rada a Parlament (známy ako balík CRD IV a skladajúci sa zo smernice¹ a z nariadenia²) preto zahŕňal sériu regulačných opatrení v tejto oblasti.

V smernici o kapitálových požiadavkách sa nachádza ustanovenie, ktoré upravuje pomer medzi pevnou zložkou odmeny (základnou mzdou) a jej pohyblivou zložkou („bonusom“) u osôb, ktorých pracovná činnosť má vplyv na rizikový profil ich finančných inštitúcií. Smernica stanovuje, že týmto zamestnancom sa nemôžu vyplácať bonusy presahujúce 100 % ich základnej mzdy, resp. 200 %, pokiaľ sa členské štáty rozhodnú zveriť toto oprávnenie akcionárom, vlastníkom alebo spoločníkom týchto finančných inštitúcií. Smernica takisto zveruje Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EBA) právomoc navrhnúť regulačné technické predpisy, ktoré stanovujú kritériá na určovanie osôb spadajúcich do pôsobnosti smernice.

Nariadenie o kapitálových požiadavkách ukladá finančným inštitúciám povinnosť zverejňovať pomer stanovený smernicou a počet osôb, ktorým boli vyplatené odmeny prekračujúce určitú hranicu. Takisto požaduje, aby tieto inštitúcie na žiadosť členského štátu alebo príslušného orgánu zverejňovali informácie o celkovej odmene každého člena ich riadiaceho orgánu alebo vrcholového manažmentu.

Spojené kráľovstvo podalo žalobu, ktorou sa domáha toho, aby Súdny dvor vyhlásil tieto konkrétne ustanovenia smernice a nariadenia za neplatné. Spojené kráľovstvo zastáva názor, že opatrenia, ktoré stanovujú pomer medzi pohyblivou a pevnou zložkou odmeny, nemohli byť prijaté na základe ustanovení Zmluvy o slobode usadiť sa a slobodnom poskytovaní služieb (článok 53 ods. 1 ZFEÚ), ale že spadajú do oblasti sociálnej politiky, a teda do právomoci členských štátov. Spojené kráľovstvo takisto tvrdí, že predmetné ustanovenia sú v rozpore so zásadami proporcionality a subsidiarity, že smernica je v rozpore so zásadou právnej istoty, že zverenie právomocí EBA je protiprávne a že ustanovenia nariadenia, ktoré požadujú zverejnenie odmeny, sú v rozpore s právom na súkromie a pravidlami na ochranu údajov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES, Ú. v. EÚ L 176, s. 338.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 176, s. 1.

Generálny advokát Niilo Jääskinen vo svojich dnešných návrhoch navrhol, aby boli zamietnuté všetky žalobné dôvody Spojeného kráľovstva, t. j. aby Súdny dvor žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o hlavné tvrdenie Spojeného kráľovstva, podľa ktorého boli opatrenia prijaté pri použití nesprávneho právneho základu, generálny advokát uviedol, že Súdny dvor už rozhodol, že opatrenia zamerané na podporu harmonického rozvoja činnosti úverových inštitúcií v celej EÚ prostredníctvom odstránenia všetkých obmedzení slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb a zároveň zvýšenia stability bankového systému a ochrany sporiteľov môžu vychádzať z článku 53 ods. 1 ZFEÚ.³ Keďže pohyblivá zložka odmeny má priamy vplyv na rizikový profil finančných inštitúcií, môže ovplyvniť stabilitu finančných inštitúcií, ktoré môžu slobodne pôsobiť v celej Únii, a v konečnom dôsledku aj stabilitu finančných trhov Únie. Opatrenia napadnuté Spojeným kráľovstvom súvisia s podmienkami prístupu finančných inštitúcií na vnútorný trh a s vykonávaním ich činnosti na tomto trhu.

Pokiaľ ide o otázku, či sa tieto opatrenia majú považovať za opatrenia spadajúce do oblasti sociálnej politiky, generálny advokát pripustil, že stanovenie výšky odmeny je nesporne v právomoci členských štátov. Stanovenie pomeru pohyblivej zložky odmeny k základnej mzde však nie je to isté ako „obmedzenie výšky odmien bankárov“ alebo ako stanovenie výšky odmeny, pretože nie je stanovené nijaké obmedzenie základnej mzdy, na ktorú sa viažu bonusy. Pomer 100 % zavedený právnymi predpismi sa môže týkať akejkoľvek sumy, ktorú je banka pripravená vyplatiť vo forme pevnej mzdy. Neexistenciu „maximálnej výšky“ podčiarkuje skutočnosť, že tento pomer môže byť zvýšený na 200 % alebo že ho členské štáty môžu stanoviť na úroveň nižšiu ako 100 %. Keďže neexistuje nijaké právne obmedzenie pre základnú mzdu, ktorú je možné vyplatiť, nie je obmedzená ani celková úroveň odmeny.

V odpovedi na tvrdenie Spojeného kráľovstva, že zverejnenie celkovej odmeny pre každého člena riadiaceho orgánu by bolo v rozpore s právom EÚ na ochranu údajov, generálny advokát uviedol, že toto zverejnenie nie je povinnosťou, ale naopak patrí do diskrečnej právomoci zverenej členským štátom. Pri posudzovaní žiadostí o takéto informácie sú členské štáty povinné postupovať v súlade s právom EÚ na ochranu údajov a finančná inštitúcia samozrejme môže napadnúť zákonnosť takéhoto rozhodnutia pred príslušným súdnym orgánom.

Pokiaľ ide o otázku, či je zverenie právomocí EBA v súlade s právom, generálny advokát Jääskinen uviedol, že právomoci, ktoré smernica zveruje Komisii a EBA, sa týkajú len technických aspektov, ktoré nie sú podstatné, zatiaľ čo strategické a politické rozhodnutia boli prijaté v základnom legislatívnom akte. EBA má okrem toho len právomoc vypracovať nezáväznú návrhy opatrení, ktoré sa nemôžu stať právnym predpisom, ak nebudú následne prijaté Komisiou. Keďže návrhy EBA nemajú právny účinok, nemôžu sa dotýkať práv a povinností predmetných jednotlivcov. V dôsledku toho je zverenie právomocí EBA platné.

Pokiaľ ide o tvrdenie Spojeného kráľovstva, že tým, že predmetné ustanovenia sa uplatnia na pracovné zmluvy uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti smernice, je porušená zásada právnej istoty, generálny advokát uviedol, že finančné inštitúcie boli o ďalších právnych predpisoch v oblasti odmeňovania upozornené s dostatočným predstihom pred uplynutím lehoty na vykonanie stanovenej v smernici. Generálny advokát takisto vzhľadom na značnú medializáciu tejto problematiky a skutočnosť, že smernica bola v úradnom vestníku uverejnená v júni 2013, dospel k záveru, že na začiatku roku 2014, keď predmetné opatrenia nadobudli účinnosť, boli už dobre známe a bolo možné sa na ne pripraviť.

Generálny advokát Jääskinen napokon nenašiel nijaké legitímne dôvody pre tvrdenie Spojeného kráľovstva, že napadnuté ustanovenia sú v rozpore so zásadami proporcionality a subsidiarity, pričom uviedol, že ciele spočívajúce vo vytvorení jednotného regulačného rámca pre riadenie rizík nemohli vnútroštátne vlády dosiahnuť lepšie než EÚ.

³ Rozsudok Nemecko/Parlament a Rada, [C-233/94](#).

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z prednesenia návrhov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106